

Молодий комуніст

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 17 квітня 1980 року

№ 47 [2775]

Ціна
2 коп.

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ ХЛІБОРОБИ

«Ми можемо якнайкраще відрегулювати техніку; запастися висококласним насінням, усіма необхідними добривами. Однак чи одержимо запрограмовану віддачу, якщо ця техніка, ці добрива і насіння потраплять у байдужі руки? Звичайно, ні. Ось чому я переконаний, що на полі не місце байдужим, ось чому, коли мова заходить про високу якість роботи, я відстоюю думку, що тут усе починається з людини, все залежить від її ставлення до праці, до свого найвищого і найпочеснішого на землі обов'язку — обов'язку хлібороба».

О. В. ПІТАЛОВ,
двічі Герой Соціалістичної Праці, бригадир
тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду
КПРС Новоукраїнського району.

(МАТЕРІАЛИ, ПРИСВЯЧЕНІ ПОЧАТКУ ВЕСНЯНИХ
ПОЛЬОВИХ РОБІТ, ЧИТАЙТЕ НА 2-й СТОР.).

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

15 квітня 1980 року відбувся пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

На пленум запрошено перших секретарів обкомів партії, голів обкомів, керівників міністерств і відомств, які не входять до складу Центрального Комітету і Ревізійної комісії, відповідальних працівників ЦК Компартії України, а також членів і кандидатів у члени бюро Ворошиловградського обкому партії, перших секретарів ряду міських і райкомів, керівників деяких підприємств Ворошиловградської області.

Розглянуто організаційні питання. У зв'язку з призначенням О. П. Ботинна надзвичайним і повноважним послом СРСР у ЧССР він звільнений від обов'язків члена Політбюро ЦК Компартії України. Пленум перевірив командуючого військами Червонопрапорного Київського військового округу, генерала армії І. О. Герасимова і першого секретаря Донецького обкому партії Б. В. Качуру з кандидатів у члени Політбюро ЦК Компартії України.

Пленум обрав кандидатами в члени Політбюро ЦК Компартії України першого секретаря Дніпропетровського обкому партії Є. В. Качаловського і першого заступника голови Ради Міністрів УРСР І. О. Мозгового.

Перший секретар Херсонського обкому партії А. М. Гіренко переведений з кандидатів у члени ЦК Компартії України.

Пленум розглянув питання «Звіт Ворошиловградського обкому партії про організаційну і політичну роботу по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань завершального року п'ятиріччя. В цьому питанні доповідь зробив перший секретар Ворошиловградського обкому партії Б. Т. Гончаренко.

В обговоренні взяли участь товариші: О. А. Тигаренко — член Політбюро, секретар ЦК Компартії України, І. Г. Грінцов — перший секретар Сумського обкому партії, В. П. Мисніченко — другий секретар Харківського обкому партії, В. М. Кавун — перший секретар Житомирського обкому партії, В. О. Васильєв — перший секретар Миколаївського обкому партії, М. М. Нісолов — другий секретар Дніпропетровського обкому партії, О. Я. Колесніков — бригадир робітників очисного вибою шахти «Молодогвардійська» виробничого об'єднання Краснопольського Ворошиловградської області, Я. П. Куликов — міністр чорної металургії УРСР, В. І. Жарков — перший секретар Ждановського міськкому партії Довіньської області, Г. К. Лубенцев — міністр будівництва підприємств важкої індустрії УРСР, В. С. Макаренко — перший секретар Кримського обкому партії, Р. Т. Діденко — перший секретар Аптраціївського райкому партії Ворошиловградської області, І. І. Стрельченко — начальник дільниці шахти «Трудовська» виробничого об'єднання «Донецьквугілля», М. П. Корж — міністр радгоспів УРСР, І. Г. Водеников — перший секретар Запорізького міськкому партії.

Пленум ЦК Компартії України особливо проаналізував організаційну і політичну роботу Ворошиловградського обкому партії по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, народногосподарського плану і соціалістичних зобов'язань завершального року п'ятиріччя.

Відзначалось, що обласна партійна організація, виконуючи рішення XXV з'їзду партії, поліпшила організаційну та ідеологічну роботу, керівництво господарським і культурним будівництвом, посилила свій вплив на життя і діяльність трудових колективів.

У той же час, зазначалось у доповіді і виступах, зроблено далеко не все, і насамперед у розв'язанні вузлових завдань економічного і соціального розвитку області.

На пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький.

У розглянутих питаннях пленум прийняв відповідні постанови.

(ПАТАУ).

Учасникам Всесоюзного ударного комсомольського загону «Молодогвардієць»

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю вас, посланців комсомольських організацій усіх союзних республік, країв і областей, які вирушають в складі ударного загону на найважливіші побудови нашої Батьківщини.

Активна участь комсомолу в реалізації поставлених листопадовим (1979 року) Пленумом ЦК КПРС завдань по прискореному розвитку ключових галузей народного господарства — яскраве свідчення відданості радянської молоді справі партії, готовності працювати на передових ділянках комуністичного будівництва, там, де потрібен комсомольський запал, новаторство, енергія і ентузіазм молодості.

Радісно усвідомлювати, що традиції ударних комсомольських загонів першобудівників Дніпрогесу, Магіїткі, героїчної пілотної епопеї живуть і розвиваються в нашій ділі. Щороку тисячі молодих патріотів на заклики партії, Ленінського комсомолу впливаються в ряди тих, хто перетворює обширні райони Сибіру і Далекого Сходу, Нечорнозем'я, стають ядром трудових комсомольсько-молодіжних колективів. Вони на практиці проходять школу комуністичного творення.

Ударні будови для багатьох поколінь нашої молоді

стали справжньою школою життя, школою трудового і морального виховання. Ви також маєте своїми руками зводити нові міста і селища, створювати великі територіально-виробничі комплекси. З власного досвіду знаю, яке велике задоволення відчуває людина, яка може сказати: це місто, цей завод будували ми, вони виростили на наших очах.

Знаменно, що ваш загін вирушає на пускові об'єкти п'ятиріччя напередодні 110-ї річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна, засновника Комуністичної партії і Радянської держави. Вся історія комсомолу нерозривно зв'язана з ім'ям Леніна, його безсмертним вченням, з партією комуністів. І сьогодні Ленінський комсомол звіряє своє життя по Іллічу, йде в авангарді молодих будівників комунізму.

Переконали, що ви будете стійкими, свідомими і активними бійцями за справу партії, новими трудовими перемогами ознаменуете завершальний рік десятиріччя п'ятиріччя.

Бажаю вам, дорогі друзі, міцного здоров'я, щастя і успіхів на благо нашої великої Батьківщини!

Л. БРЕЖНЄВ.

У ДОРОГУ, РОМАНТИКИ!

Ленінський комсомол епісе в у славу історію свого шефства над капітальним будівництвом нової яскраву сторінку. У відповідь на рішення листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС сім тисяч юнаків і дівчат — учасників Всесоюзного ударного комсомольського загону «Молодогвардієць» вирушили на найважливіші народногосподарські будови п'ятиріччя.

Щасливої дороги у велике життя побажали бійцям загону учасники урочистого мітингу, який відбувся 14 квітня в Москві у державному Центральному концертному залі «Россия».

Бурхливими оплесками присутні зустріли привітання товариша Л. І. Брежнєва учасникам Всесоюзного ударного комсомольського загону «Молодогвардієць». Його оголосив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов.

Знаменно, відзначив промовець, що загін «Молодогвардієць» вирушає на будови п'ятиріччя напередодні 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Міряти своє життя найвищою мірою, бачити в безсмертному образі вождя найкращий зразок для наслідування, старатися кожним днем свого життя утверджувати вірність ленінським заповідям, високим комуністичним ідеалам — це комсомольська традиція. Професія у бійців одна

— будівельник, а адреса майбутньої роботи — вся країна. Розвиваючи в загальному році п'ятиріччя своє шефство над ключовими галузями економіки, юність країни вирішила освоїти п'ять частину всіх капіталовкладень, які йдуть сюди, на всесоюзних ударних комсомольських будовах. Ентузіазм з «Молодогвардійця» завершуватимуть будівництво БАМ і Саяно-Шушенського ГЕС, споруджуватимуть Усть-Ілімський лісопромисловий комплекс і освоюватимуть нафтові та газові родовища Західного Сибіру, працюватимуть на Атоммаші і в Нечорнозем'ї. Вперше адресами трудового подвигу молодих добровольців стануть об'єкти Кансько-Ачинського паливно-енергетичного комплексу, зведення захисних споруд Ленінграда від поведі.

За традицією в складі загону — кращі представники комсомольських організацій усіх союзних республік. Багато з них за ударну працю в десятиріччя п'ятиріччя відзначені високими урядовими нагородами.

Юність країни вдячна рідній партії, яка неухильно продовжує справу Ілліча, за повсякденне піклування, за високу оцінку діяльності ВЛКСМ. Виконуючи доручення старших товаришів — комуністів, комсомол за роки десятиріччя п'ятиріччя направив на ударні будови майже пів-

мільйона юнаків і дівчат.

Під склепінням залу звучить мелодія пісні «Молода гвардія». Урочиста хвилина: вносяться Червоний прапор шестіорденного ВЛКСМ і Пам'ятний Червоний прапор ЦК КПРС.

Від імені героїв перших п'ятирічок, ветеранів війни і праці на мітингу виступив першобудівник Комсомольська-на-Амурі ушавлений фронтовий льотчик Герой Радянського Союзу О. П. Марсєв. У напутньому слові до юнаків і дівчат він підкреслив, що сьогоднішнє покоління молоді з честю продовжує традиції батьків — бути завжди там, де найбільше потрібні міцні молоді руки, гарячі комсомольські серця. Комсомол по праву заслужив високе довіря партії, яка доручає йому розв'язання найважливіших державних завдань.

Про вірність молоді заповітам старших поколінь говорила на мітингу борець української групи загону потомствений будівельник Л. Левченко. Рівняючись на молодогвардійців, ім'ям яких названо загін, сказала вона, ми бачимо свій обов'язок у вітленні мрії молодих патріотів, які загинули в ім'я нашого щастя. В трудових буднях їх сьогоднішніх ровесників, у великій творчій діяльності радянських людей — наша пам'ять про героїв. Ми будемо працювати на Капеку. Назву майбутньо-

го паливно-енергетичного гіганта розуміємо по-своєму: якість, активність, творчість, ентузіазм комсомолу.

Бійці загону запевнили, що у відповідь на привітання Л. І. Брежнєва, постійне піклування Комуністичної партії вони докладеуть усіх сил, щоб з честю виправдати високе довіря, працюватимуть по-ударному, по-ленінськи.

ЦК ВЛКСМ встановив Червоний прапор Всесоюзного ударного комсомольського загону «Молодогвардієць». Вручили його бійцям колишній член підпільної організації «Молода гвардія» В. Д. Борі, знатні москвські будівельники Герої Соціалістичної Праці М. А. Злобін і Т. В. Федорова.

З напутнім словом до молодих ентузіастів звернувся міністр вугільної промисловості СРСР Б. Ф. Братченко і секретар Красноярського крайкому КПРС В. В. Плісов.

На адресу учасників мітингу надійшла вітальна телеграма від екіпажу орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-35» — «Прогрес-8». Текст її зачитав двічі Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР О. А. Леонов.

Звучить рапорт командира загону С. Коленкова про готовність приступити до виконання почесного завдання. З великим піднесенням бійці загону прийняли лист Центральному Комітетові КПРС, товаришеві Л. І. Брежнєву.

(Кор. ТАРС).

Москва.

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ ХЛІБОРОБИ

І СНІГ НЕ ЗАВАДА

Такого сюрпризу під квітня не чекали хлібороби радгоспу «Інгульський» Устинівського району. В середині місяця раптом випав сніг, потім і снігопад, по-весняному засіяло сонце. Запарувала земля, швидко звільняючись від білого покривала, а згодом підсохли окремі ділянки поля. Цього моменту чекали молоді механізатори господарства, комуніст Сергій Дяченко і комсомолец Петро Опанасюк. Їхні агрегати для закриття вологі чергували на краю поля.

Першим вийшов на рідню своїм ДТ-75 Сергій Дяченко. На гусениці трохи налипало, та працювати можна було. Далі — краще. Добрим помічником стало сонце. Воно швидко підсушувало грунт, даючи можливість трактористу набирати темпів. А потім за прикладом старшого товариша зайшов у загінку й комсомолец Петро Опанасюк. Його важкий трактор Т-74 впевнено долав перешкоди. Робота налагодилися.

Увечері підбили підсумки соціалістичного змагання: хлопці заборонували близько 80 гектарів поля кожен при нормі 67 гектарів.

Г. ЯКИМЧУК,
статистик радгоспу
«Інгульський» Устинівського району.

Сніг зійшов з полів, оксамитовим килимом укрив поле озимина. В буяні сої, у переспіві птахів учувається подих весни. Але весни справжньої, хліборобської, ще немає. Запізнюється ця гостя нинішнього року. Та на ній чекають хлібороби Долинського району, чекають з нетерпінням. Вони об'єдналися в комсомольсько-молодіжні колективи і вже повністю готові вийти в поле. Саме про це наш кореспондент Вячеслав Шарій попросив розповісти завідувачого відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Вячеслава ДОРОША.

«Прийди, весно!»

Весна забарилася. Густі тумани мало не щодня лягають на поле, яке вже давно має прийняти насіння ярих зернових. Василь Зибін, ланковий комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району, поглядає на небо: і коли ж, нарешті, кінчиться ця обридлива мряка! Адже скільки мрій було про новий урожай. Він, Зибін, разом з товаришами по ланці Валерієм Шевченком, Леонідом Білокрисом, Миколою Сторчеусом, Валерієм Корнеєм зобов'язався засівати щодня кожною сізалою не менше тридцяти гектарів. Сізалок у ланці три. Комсомольському полю відведено 180 гектарів. Отже, хлопці розраховують виконати своє зобов'язання за два-три робочих дні.

«Прийди швидше, весно!» — шепчуть губи молодого ланкового.

Нетерпіння Василя Зибіна зрозуміти не важко. Подих весни кличе хліборобів. Вони заздалегідь

готувалися до відповідалного моменту — весняної сівби. Адже народна мудрість каже: весняний день рік годує. Членів комсомольсько-молодіжної ланки добирали прихильно. Кандидатури їхні обговорювали на засіданні комітету комсомолу. Коли ж визначився колектив, хлопці намітили собі план дій і неухильно його виконували. Найголовнішим завданням вважали стопроцентну готовність техніки. Ланковий Василь Зибін — тракторист, тож від нього багато в чому залежить успіх справи. Він не раз перевіряв свою машину в роботі, разом з Миколою Сторчеусом усував поломки, відрегулював трактор так, що він працює з точністю часового механізму.

Що ж до решти техніки, то вона теж у повній готовності. Всі три зернові сівалки вже побували на регульовальній площадці. А це значить, що під час сівби ці машини висіватимуть лише задану кіль-

кість насіння і лише на задану глибину, що вони герметичні, надійні в роботі. Про особливості нинішньої весняної сівби хлопців уже проінструктував головний агроном колгоспу Б. В. Куделя.

Мова йде тільки про одну комсомольсько-молодіжну ланку. А їх у районі створено нинішнього року

дев'ять. Комсомольсько-молодіжні колективи є в колгоспах «Дружба», «Родина», «Ленінський шлях», імені Леніна та інших. Організації їх Долинський район комсомолу надає великого значення і покладає на них чималі надії. Адже до складу комсомольсько-молодіжних уліходять кращі хлібороби, які, здається відчувують подих землі, знають і люблять хліборобську справу, вміють вирощувати високі врожаї всіх сільськогосподарських культур.

Ось іще один комсомольсько-молодіжний колектив — колгоспу «Дружба», очолювати який доручено молодому комуністу, трактористові Василю Телегузу. Він, незважаючи на молодість, уже досвідчений хлібороб. У свою ланку Василь дібрав молодих ентузіастів, комсомольців і комсомолок Олексія Комісарчука, Любов Абияку, Ніну Діхтаренку, Сергія Волоха. Їхнє зобов'язання на період весняної сівби таке ж високе, як і у молодих хліборобів колгоспу «Шлях до комунізму»: не менше тридцяти гектарів щодня на одну зернову

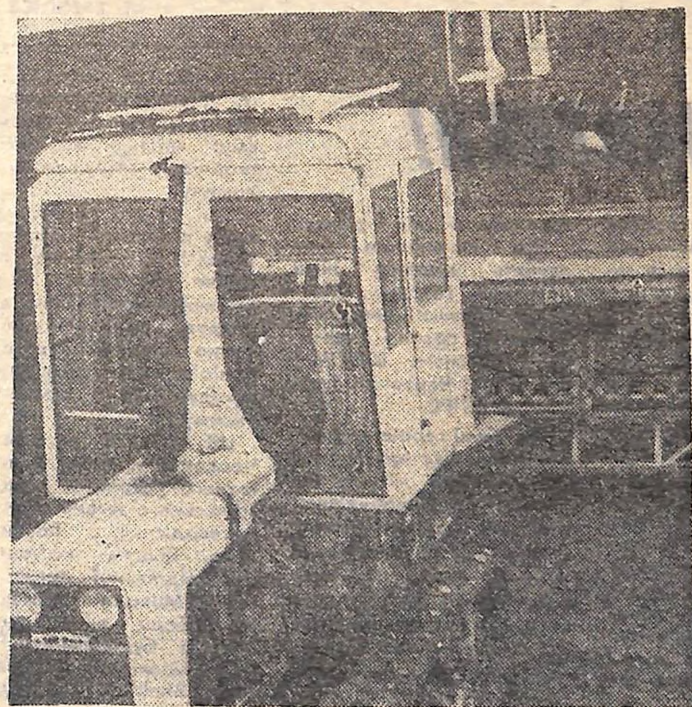
сізалку. Як готуються цього досягти? До складу кожного комсомольсько-молодіжного колективу входять два і навіть три трактористи, які зможуть замінити один одного. Щоб додержати оптимальних строків сівби, роботу планують вести повний світловий день. За кермом трактора Сергія Зибіна зможе підмінити, скажімо, Микола Сторчеус, Василя Телегуза — Олексій Комісарчук. У кожній ланці між членами чітко розподілено обов'язки. Якщо Василь Телегуз, приміром, вестиме посівний агрегат, то Григорій Левченко підвозитиме зерно чи туки (сіяти вирішено тільки з добривами). Любов Абияку і Ніну Діхтаренку виконуватимуть обов'язки сізальників.

Для оперативного проведення весняної сівби в господарстві створено штаби організації соціалістичного змагання. Такий штаб у колгоспі «Дружба», наприклад, очолює агроном першого відділка Анатолій Чаповський. Районним штабом керує перший секретар райкому комсомолу Тетяна Нелень. Обов'язки членів штабів визначено не тільки на період весняної сівби. Вони виконують велику підготовчу роботу. В колгоспі «Дружба», скажімо, члени комсомольсько-молодіжного агрегату з допомогою штабу не тільки перевірили роботу сізалою на регульовальній площадці, а й зробили пробний виїзд у поле.

А що значить пробний виїзд? Це — практична перевірка готовності до роботи комсомольсько-молодіжного агрегату в польових умовах, готовності кожного члена екіпажу виконувати свої обов'язки. Члени ланки Василя Телегуза пе-

ревірили, чи справні сошини, чи всі вони входять у грунт на однакову глибину. Штаб організації соціалістичного змагання констатував: посівний агрегат до роботи готовий, сошини відрегульовані, додержано норми висіву зерна і туків. Комсомольсько-молодіжний агрегат одержав технологічний паспорт, у якому вказано номер поля де сіяти, сізальнік, норму висіву насіння та глибину його загортання, строки сівби, норми виробітку.

Одним словом, молоді хлібороби господарства району готові вийти в поле хоч зараз. Вони чекають тільки, коли визріє грунт. Райком комсомолу продовжує організацію соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними агрегатами. Разом з райкомом Компартії України, районною Радою народних депутатів, райкомом профспілки робітників та службовців сільськогосподарського виробництва встановлено умови соціалістичного змагання, в яких передбачено виконання моральних і матеріальних стимулів. Продумано й те, як забезпечити гласність трудового суперництва на сівбі. Створені в господарствах оперативні штаби щодня повідомлятимуть районний штаб про успіхи молодих хліборобів. Переможцям вручатимуть перехідний червоний вимпел. Про здобутки сізальників повідомлятиме й районна газета «Шляхом Ілліча» в комсомольській сторінці «Ленінське плем'я».

РОЗВУДИЛИ

ПОЛЕ ТРАК-

ТОРИ...

Фото В. ТРИБА.

ОДИН І ВСІ

У колгоспі «Союз» працює чимало молодих механізаторів, які вже встигли завоювати авторитет і повагу серед односельців. Один із них комсомолец Микола Вакуленко. І рідше сін уліходив до механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків. Очолював тоді колектив досвідчений механізатор Олександр Павлович Богуш. Коли ж за ініціативою бюро комсомольської організації і правління господарства вирішили створити комсомольсько-молодіжну механізовану ланку і поставити її на вирощування цукрових буряків, то ланковим призначили Миколу Вакуленка. Він на практиці довір свою завязість, беручи участь до роботи. А ще — як організатор. Може

згуртувати навколо себе молодь, залучити в свою команду, але поспіш професію.

До складу ланки ввійшло 13 механізаторів: Анатолій Шевченко, Михайло Беліца, Микола Москаленко та інші. Цукрові буряки комсомольсько-молодіжна ланка вирощуватиме на 265-гектарній площі. Днями молоді механізатори обговорили звернення керівників, спеціалістів, механізаторів передових колгоспів і радгоспів області про розгортання боротьби за високі врожаї цукрових буряків, за виконання соціалістичних зобов'язань по продажу їх державі. І в зобов'язаннях комсомольсько-молодіжної ланки з'явилася цифра «300». Саме стільки цент-

церів цукристих вирішили зібрати нинішнього року з кожного гектара.

Планш наші цілком реальні, — розповідає Микола Вакуленко. — Навіть незважаючи на те, що на площі, де вирощуватимемо буряки, були погані попередники. Але ще з осені за всіма правилами готували грунт. Уся техніка на лінійці готовності. Насіння довели до потрібних посівних кондицій. На час польових робіт визначили і довели до механізаторів умови матеріального й морального стимулювання.

А поки що ми ще і ще раз перевіряємо готовність техніки до виходу в степ, щоб роботи провели в найоптимальніші агротехнічні строки, високоякісно.

І. КОНОПЛЯ,
Знам'янський район.

КОМЕНТАР

Успіху вам, сівачі!

Кожна весна складна по-своєму. Але весна нинішнього року особлива. Надто затягнулася вона, не менше як на два-три тижні. Це викликало для хліборобів додаткові труднощі, тому що збігається багато видів робіт. Відразу ж за сізалою ранніх зернових потрібно буде класти в грунт насіння буряків, кукурудзи.

А обсяг робіт у сівачів значний. Треба посіяти ярі зернові на площі 866 тисяч гектарів. Тільки кукурудзою на зерно, зелений корм та силос необхідно засіяти близько 309 тисяч гектарів. На хліборобів чекають близько ста п'ятдесяти тисяч гектарів поля, відведеного під соняшник, майже стільки ж — під цукрові буряки.

Перша битва за врожаєм почнеться на закритті волог. Це справді нагадуватиме битву. Поле її —

874 тисячі гектарів, а вологу потрібно закрити за одну-півтори доби. Чи є в області така можливість? Безумовно, є. Тільки визріє грунт, шість тисяч моторів загудуть у степу. Це не значить, що землероби чекатимуть готовності ґрунту до боронування на всіх полях. Вологу закритимуть вибірково. В кожному колгоспі, радгоспі вже визначено поля, де грунт визріває раніше, призначено чергових, які стежитимуть за досяганням його. Отже, на весняному полі не буде втрачено жодної хвилини.

У комплекс весняно-польових робіт увійдуть і догляд за посівами озимих. Усього озимих на зерно і зелений корм в області 600 тисяч гектарів. Піднято 400 тисяч. Отже, далі тисяч гектарів чекають дбайливих рук хліборобів. Роботу цю треба виконувати зараз, негайно, поки грунт добре зволожений. Інакше добрива ніякого ефекту не дадуть. Посіви вийшли із зими в непоганому стані, почалася їх вегетація. Отже, вже сьогодні видно, де треба пересіяти, де підсіяти. Це теж потрібно робити негайно, щоб не лишилися на полях своєрідні порожні «блюдечки».

Нинішнього року багато колективів, у тому числі 71 комсомольсько-молодіжний, вирощуватимуть зернову кукурудзу індустріальним методом. Комсомольське поле значне, шістнадцять з половиною

тисяч гектарів. Тому до сівби качанистої молодим хліборобам треба поставитися з особливою відповідальністю. І техніка, і добрива, і насіння — все, як кажуть, у молодих під рукою. Та індустріальний метод вирощування кукурудзи має свої особливості. Одна з найважливіших ділянок роботи новим методом — вирівнювання ґрунту разом з внесенням гербіцидів. Боронування слід вести тільки важкими боронами БДТ-7. Чому? Тому, що, по-перше, гербіциди потрібно добре перемішати з ґрунтом, тоді вони дадуть бажаний результат, по-друге — гербіциди, які застосовуються при вирощуванні кукурудзи на промисловій основі, швидко випаровуються (за 15—20 хвилин), тож працювати треба дуже швидко, загортаючи їх у грунт на глибину 10—12 сантиметрів. Колективи мають шлейфи-вирівнювачі, що допоможе їм і вирівняти ділянки, і зберегти вологу в ґрунті.

Енергії молодим хліборобам не позичати, бажання виростити високий урожай усіх сільськогосподарських культур у них велике, труднощами їх не лякати. Тому хочеться побажати хліборобам успіху на весняному полі.

В. ТОНЧАРОВ,
головний агроном обласного управління сільськогосподарства.

Вчитися в Ілліча

У первинній комсомольській організації Кіровоградського райвиконкому проходять ленинські читання «Справа Леніна живе і перемагає», які проводяться центральною районною бібліотекою спільно з райкомом комсомолу, районним Будинком культури, районною організацією любителів книги. Відкрито їх днем бібліографії «Над роз-

критим томом Леніна». Слухачі гуртка «Основи комуністичної моралі» комсомольської політосвіти ознайомились з довідково бібліографічним апаратом до повного зібрання творів В. І. Леніна.

Зацікавив слухачів огляд тематичного збірника В. І. Леніна «Про комуністичну мораль». Корисною була бесіда про праці В. І. Леніна, в яких розглядалися проблеми моралі, ідейності, особистості, дисципліни, переконаності та інші. Продовженням ленинського читання стануть цикл «Ленін і наш край», який підготують

слухачі гуртка, цикл бібліографічних оглядів «Таким був Ленін». Завершились читання вечором зустріччю «Спадком великого почину».

Н. ПІСКУН,
секретар первинної комсомольської організації райвиконкому.

Усний журнал

З учнями молодших класів місцевої школи акції нашої бібліотеки провів усний журнал «Ленін

вічно живий серед нас». Діти старанно готувались до проведення заходу: прочитали багато книг про Леніна, вивчили вірші, пісні.

Віля книжкової виставки «Сторінки дорогої біографії» для дітей був проведений бібліографічний огляд літератури на тему: «Ленін завжди серед нас, Ленін живий весь час». На закінчення усного журналу учні декламували вірші, співали пісні про Леніна.

В. МАТІЯШ,
завідуюча Новопапівською сільською бібліотекою-філіалом.
Маловисківський район.

ТЕЛЕГРАМА КОСМОНАВТУ

У середній школі № 34 м. Кіровограда в урочистій обстановці пройшли Всесоюзні комсомольські збори. Вони підбили підсумки першого етапу ленинського заліку. Мова йшла про навчання старшокласників, про їхню участь у житті шкільного колективу. Комсомольці намітили конкретні справи на ленинський тиждень: провести лінійки у підшефних піонерських класах; 17 квітня виконати роботи по благоустрою школи; 19 квітня прикрасити шкільну ділянку, підпривести одну зміну на заводі «Червона зірка» і на станції технічного обслуговування.

Перед шкільними виступили гості — ветерани Великої Вітчизняної війни. На закінчення учасники зборів прийняли і відправили телеграму космонавтові Л. І. Попову.

МОСКВА, ЗОРЯНЕ МІСТЕЧКО,
ЛЕОНІДОВІ ІВАНОВИЧУ ПОПОВУ

Ми, учасники Всесоюзних комсомольських зборів «З іменем Леніна, під керівництвом Комуністичної партії — на труд і на подвиг!», шлемо свої палкі, сердечні привітання космонавтові Леоніду Івановичу Попову, який разом з Валерієм Вікторовичем Рюміним борознить простори Всесвіту.

Ми пишаємось тим, що Ви, Леоніде Івановичу, — наш земляк.

По Леніну, як по компасу, ми зв'язуємо свої кроки в майбутнє країни соціалізму. В ці світлі й радісні дні комсомольці нашої школи репортують рідній Батьківщині, Леніну, Комуністичній партії, Вам, нашому старшому зоряному братові, що взяті зобов'язання до 110-ї річниці з дня народження Ілліча успішно виконуємо.

Ми готові виконати будь-яке завдання Комуністичної партії, Вітчизни, народу.

Ми запевняємо Вас, Леоніде Івановичу, що не пошкодуємо сил і енергії для втілення в життя історичних заповітів Леніна, будемо гідні звання радянського громадянина, пронесемо прапор Великого Жовтня до світлого майбутнього — комунізму.

Бажаємо Вам нових космічних звершень на благо нашої Батьківщини, успіхів у здійсненні поставлених перед Вами завдань, щасливого повернення на рідну Землю.

Комсомольці середньої школи № 34 імені Леніна міста Кіровограда.

РЕПОРТЕР

ДЕСАНТ «КОСМІЧНИЙ»

Піонери і комсомольці середньої школи № 6 м. Кіровограда влаштували трудовий десант на честь Дня космонавтики. Почесними членами своїх ударних загонів вони зарахували нашого земляка Леоніда Івановича Попова і його зоряного побратима Валерія Вікторовича Рюміна.

Хлопці і дівчата зібрали 15000 кілограмів металевих брусків. Кошти, отримані від цього, буде передано до Фонду миру.

У приміщенні науку Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування відбувся обласний огляд художньої самодіяльності працівників освіти, присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. На знімку: музичний фейлетон «Школярі» виконують старша піонервожата Інна Волинєць та вчителька Любов Шевченко (Окинійська восьмирічна школа). Фото В. ГРИБА.

До славної дати

На святково прибраній сцені Палацу культури імені Компанієць — першовиків виробництва — кавалери ордена Леніна, вихованці училищ профтехосвіти. Про свій шлях до високої нагороди, про досягнення у праці розповіли учням училищ Герої Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС, бригадир бригади слюсарів — складальників заводу «Червона зірка» О. О. Кошурко, штукатурничовальника ремонтно-будівельного управління № 1 М. С. Волошина, депутат Верховної Ради УРСР, токарь заводу «Червона зірка» Л. В. Чернега.

Таким був урочистий пролог до заключного концерту обласного огляду-конкурсу художньої самодіяльності навчальних закладів системи профтехосвіти, присвяченого 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Майбутні будівельники, металісти, механізатори, швейники порадували своїми виступами глядачів. Серед учасників концерту — хорівий колектив Кіровоградського ПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Егорова, жіночий вокальний ансамбль Олександрійського ПТУ № 7, чоловічий вокальний ансамбль Кіровоградського ПТУ № 8, танцювальні колективи Кіровоградського технічного училища № 4, Новгородківського СПТУ № 6, дипломанти першого республіканського огляду-конкурсу чоговічий вокальний ансамбль Ульяновського ПТУ № 11 та жіночий вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій» ТУ № 4. У репертуарі художніх колективів були народні мелодії, музично-хореографічні композиції. Палким віршованим словом, пісню славили юні великого вождя, рідну Вітчизну, велич праці.

С. ЛІАНОВА.

ПІСЛЯМОВА ДО ПОЛІТЗАНЯТЬ

Іх небагато, всього вісім. Життя своє ділячи із секції «Взуття» Кіровоградського універсального об'єднання зуміли побудувати так, що кожен день приносить радість і їм, і тим, кого вони обслуговують. Бо ж хіба це не радість — їти на робо-

вому занятті, що відбулося позавчора.

Отже, усмішка — інструмент, зброя, якою «завоюють» відвідувача. Усмішка і добрий настрій — поняття майже тотожні. Створити добрий мікроклімат у колективі, виховати у своїх підлег-

Леніна — напам'ять

ту з піднесенням настроєм, зустріти покупця усмішкою, запропонувати йому те, що потрібно, а у відповідь теж дістати схвалення, доброзичливу усмішку! «Дружба починається з усмішки», — співають діти у своїй пісні. Та це однаковою мірою стосується й дорослих.

Усмішка — робочий інструмент продавця. Погано, звичайно, коли вона вимушена. Але виховати в собі почуття доброзичливості до відвідувачів, бажання робити їм приємно — не так уже й важко. Єдиний шлях до цього — переконання. Слухачі школи комуністичної праці Людмила Камінська з цього приводу навила навіть слова відомого вітчизняного педагога К. Д. Ушинського на підсумко-

вих почуття взаємної доброзичливості, взаємодовіри і взаємодручності — таке завдання поставила перед собою слухачка школи комуністичної праці, завідувачка секції «Взуття» Тетяна Шквіра. Їй це вдалося. Колектив цієї секції нині один із кращих в об'єднанні. Виступаючи на підсумковому занятті, Тетяна говорила про те, що дівчата взяли на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна піднесені соціалістичні зобов'язання і виконали їх достроково: план шести місяців дано до 18 березня. Успіх незаперечний.

Що ж допомогло молодим продавцям добитися його?

— Багато нам допомагають заняття в школі комуністичної праці, — каже Тетяна. — Адже школу для того й створено, щоб ми навчилися і жити, і мислити, і працювати по-комуністичному.

Мабуть, на запитання

ки, розробив революційну концепцію світового революційного процесу стосовно сучасності.

Цікавий момент: бажаючи виявити рівень теоретичних знань дівчат, представник міського партії, що був присутній на занятті, В. І. Кириченко вступив з ними в діалог. Приємно відзначити, що розмова велася на рівних.

Заняття в школі комуністичної праці дають дівчатам багато, вчать їх їти в ногу з життям, уміти думати, працювати. Майже в кожному виступі на підсумковому говорилось про дострокове виконання соціалістичних зобов'язань, про зростання духовного рівня молодіжних колективів. Добре слово хочеться сказати про організаторів шкіл комуністичної праці (їх в УТО кілька) директора В. П. Нагорнюка, секретаря партійної організації Н. І. Скляниченко, пропагандистів О. Ф. Распряхіну, Л. І. Пильо, В. Л. Костюк. Виступав у цих школах приносять велику користь і слухачам, і підприємству.

В. ДІМІН.

Ювілею присвячується

Почався обласний агітаційний похід, присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Мета агітпоходу — широка пропаганда і вивчення молоддю життя й діяльності В. І. Леніна, ленинської теоретичної спадщини.

Маршрут агітпоходу проляже через Добровеличківський, Новоукраїнський, Голованівський, Вільшанський райони. Під час походу його учасники — народна агітаційно-художня бригада «Вогник» Кіровоградського Будинку культури імені Жовтня, ветерани Великої Вітчизняної війни М. Я. Каравайченко, лектори О. О. Кошуров, І. К. Герасименко, Ю. К. Пахитнева зустрінуться з молоддю міст і сіл, проведуть мітинги, тематичні вечори, бесіди, лекції. Закінчиться похід у переддень святкування ювілею вождя революції в Ульяновці великим мітингом і тематичним вечором для молоді.

В. КАСЯНЕНКО.

КІРОВОГРАД—ТОЛБУХІН

Виставка дружби

22 квітня трудящі Радянського Союзу та братні соціалістичні країни, усе прогресивне людство урочисто відзначають 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна.

Цій даті наші болгарські друзі з м. Толбухіна присвятили філателістичну виставку, що відкрилася в Кіровограді у приміщенні кінотеатру «Комсомолец». На виставці привертає увагу експозиція Георгія Радева, одного із засновників філателії м. Толбухіна. Тема його колекції — «Володимир Ілліч Ленін», аматор працював над нею понад двадцять років. На представлених картмаксиму-

мах показуються красиві пам'ятні ленинських місць: Ульяновська, Казань, Шушенського...

У збірнику поштових мініатюр можна побачити й марки країн соціалістичної співдружності, незалежних країн, присвячені вождю світового пролетаріату.

На чотирьох стендах, що їх виставив Радослав Михайлов, 178 марок. По них можна простежити історичний шлях Толбухіно до засновників філателії країн соціалістичної співдружності. Привертає увагу поштова картка, на котрій болгарські жінки квітами зустрічають генерала Толбухіна. Болгари свято шанують пам'ять своїх визволителів.

Увічаючи їхню пам'ять, мешканці перейменували місто Добрич на Толбухіні. Прикрашає колекцію блок, де можна побачити портрети Л. І. Брежнєва і Т. Живкова, прочитати історичні слова: «Дружба та братерство навік-віків».

Тема колекції інженера Дона Цветкова — «Міжнародна співдружність у космосі». Радянські марки із зображенням засновників ракетобудування і Головного Конструктора ракетно-космічних систем С. П. Корольова, мініатюри, що розповідають про підкорення Всесвіту. В центрі композиції — поштові мініатюри, на яких показано успіхи соціалістичних країн в освоєнні космосу. Тут же радянська марка, на якій зображено радянського й болгарського космонавтів

М. Рукавишнікова і Г. Іванова.

У колекції учасника національних і міжнародних виставок Енка Колева, присвячених авіації, є цікаві в'єтнамські марки. Можливо, свого часу вони стануть унікальними. З 1965 року виходом кожної з них відзначалася кількість збитих у небі В'єтнамському американських літаків: 1500... 3000... 4000...

А ось радянські марки, на котрих зображено підкорювачів стратосфери, папанівців, епізоди легендарного чкаловського перельоту, освоєння Північного полюса. Поруч — поштові мініатюри 41—44 років з портретами Героїв Радянського Союзу В. Талаліхіна, М. Гастелло. На французькій марці льотчик ескадрильї «Нормандія» — Німан» міцно

тисне руку російському побратимові.

Політичне життя планети, космос, авіація, флора і фауна Землі, містечко — все відображено в колекціях болгарських друзів. На картмаксимумах Георгія Козеца — колекції музеїв та картинних галерей Румунії. Пейзажі, натюрморти, портрети... Серед поштових мініатюр — марки з репродукціями картин румунських художників: «Негальська друкарня» С. Т. Зони, «Зварниця» Г. Шару...

Виставка же раз показала, що філателія служить зміцненню дружби між народами.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
член правління обласного відділення Всесоюзного товариства філателістів.

Експедиція «МК»
«Подвиг»

ОПЕРАЦІЯ «ПАМ'ЯТЬ»

Учигається в ці рядки, юні друзі, перегляньте свої слідопитські щоденники. Може, ці полеглі герої з вашого села, може, на вашій вулиці живуть їхні рідні.

ТУТ ЇХНІ ОБЕЛІСКИ...

У роки війни в 39 госпіталах Махачкалі померли від ран більше трьох з половиною тисяч воїнів. На преледний жалі, їхні рідні не знали, де вони померли, де їхні могили. Серед померлих були й уродженці Кіровоградщини. Ось вони, наші неабутні!

Лейтенант, командир роти 6-ї гвардійської стрілецької бригади Микола Феоктистович Небесний, 1905 року народження, з Добровільницького району, колгосп ім'я Шевченка. Там жила і його дружина. Помер він у госпіталі № 3187 27 вересня 1942 року, коли його рідні перебували на окупованій фашистами території. Поховано його в окремій могилі на другому військовому кладовищі нашого міста. Його могила № 1.

Червоноармієць — стрілець 958-го стрілецького полку Олександр Андрійович Шиялін (чи Шилин), 1907 року народження, з колишнього Новогорізького району, село Федорівка. Помер у госпіталі № 2924 24 березня 1944 року. Поховано його на третьому військовому кладовищі. Могила — № 295.

Старшина 161-го стрілецького полку Михайло Павлович Шенкаренко, 1911 року народження, з Компаніївського району, село Софіївка. Помер у госпіталі № 2035 6 листопада 1941 року. Поховано його у братській могилі.

У братській могилі поховано також Олексія Івановича Скічка, 1913 року народження, червоноармійця 66-го окремого моторизованого батальйону, родом із села Грушівки (назва села неточна) Кіровоградської області. Помер у госпіталі № 3187 17 грудня 1942 року.

Звертаюся до всіх, хто знає цих військ. Напевно, будь ласка, мені. Можливо, в рідних селах і нині живуть їхні рідні, брати, сестри, дружини, діти чи інші родичі.

У військ, що загинули за Батьківщину, нема нічого, крім папшої вічної пам'яті про них. Є пам'ять, якій не буде забуття, і слава, якій не буде кінця. Дагестан пам'ятає героїв.

В. СУПРУН,
краснавець.

Від редакції: Адреса авторів: м. Махачкала, 10, Кірова, 5058, Володимирів Іванович Супрун.

У ПАРТІЮ Якова Чупіна приймали перед боєм. У землянці, за двісті метрів від окопів. Під вибухи снарядів розповідав біографію. Члени партійної комісії часом про-

під Невелем дістав легке поранення. Під Вітебськом, теж першого дня наступу, знову спіткала невдача. Тоді бій закінчувався. Відчуваючи це, лише на мить розслабився. Хотів швидше дослати патрон у патронник. Намагаючись ударити в рукоятку кулемета, піднявся надто високо. Куля ворожого снайпера пройшла над щитом, влучила в голову. Два місяці пролежав у госпіталі. В яких тільки фронтів перипетіях не бував потім, але ніколи не думав про смерть, демав про свій солдатський обов'язок, про перемогу.

— За що одержали орден Слави?

Чудова пам'ять не втрачала нічого з того, що

Бійці піднялися в атаку і вибили фашистів з окопів.

Батальйон, прорвавши оборону, рушив у прорив. Кулеметна обслуга Якова Чупіна розташувалася на лівому фланзі головної похідної застави. За день з боями пройшли майже двадцять кілометрів. Сонце вже спускалося до горизонту, коли підійшли до невеличкого хуторця.

Раптом із-за пагорба виповзли фашистські танки. Відступаючи з Ковеля, німці не передбачали, що вийдуть у зону прориву.

Чупін замаскував кулемет — наближались німецькі розвідники. Офіцер і два солдати йшли спокійно, немов господарі.

геройство Я. І. Чупін удостоївся ордена Слави III ступеня. А через два місяці за виявлений під час форсування Вісли й удорожання плацдарму героїзм його нагородили орденом Слави II ступеня.

Серед тих, хто вночі форсував Віслу, був і Яків Чупін. Там, на невеличкому плацдармі, він зрозумів: мало бути мужнім, щоб не відступити, вистояти, коли навколо падають снаряди і міни, коли на тебе сунуть стагелі потвори і фашисти йдуть у «психічну» атаку. Цього мало. Треба ще вміти працювати до поту. Як того дня, коли довелося окопуватися вісімнадцять разів.

Ворог хотів скинути сміливця з берега. Здавалося, горіла земля, вода повітря. А радянські солдати не тільки вдержували плацдарм, а й розширяли його. Тоді ще одне твердо зсвоїв Яків Чупін: німецька піхота наступає лише тоді, коли мовчить «максим». А його кулемет того дня не раз закипала вода. Наступаючи, гітлерівці зазнавали таких втрат, що наші воїни часто переходили в контратаки. Ось так і довелося бійцям кулеметної обслуги Якова Чупіна окопуватися вісімнадцять разів, працюючи лопатками до сьомого поту...

Все це згадав Яків Чупін 22 грудня 1944 року. Але, відповідаючи на запитання членів парткомісії, про себе говорив мало, більше — про солдатів своєї обслуги, що відзначилися в боях на плацдармі після форсування Вісли. Тоді Василя Климова представили до нагородження орденом Слави III ступеня, Павла Крюкова — орденом Червоної Зірки.

казав командирові кулеметної обслуги Якову Чупіну обійти вогневу точку ворога, знищити її. Разом з навідником Павлом Крюковим та своїм помічником Василем Климовим Яків успішно виконав завдання.

— Помстимося за командира! Вперед! — почув він команду Лупандіна.

— Буду бити їх, гадів, бити, бити! — сказав Яків Чупін. — Я знаю, бути комуністом — значить у бою йти попереду інших. Наступного дня в бій він пішов комуністом.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
(Далі буде).

На фото: Я. І. Чупін в повсякденні роки: влітку — учнем Кіровоградської середньої школи № 9.

життя він недавно, вже підвищив класність — став водієм другого класу. Юрію двічі надавали короткочасну відпустку. Служить він у Києві. «В рідний колгосп повернувся водієм першого класу», — пише дружина Юрій.

Т. СИДОРЕНКО.
Кіровоградський район.

НАШ КОНКУРС «ВІТЧИЗНИ ВІРНІ СИНИ»

сили повторити. Слухали уважно, зважували — чи достойний бути комуністом.

— Як захищаєш Батьківщину? — це запитання задавали всім. І йому теж. Яків знімався. Йому здавалося, що нічого героїстського не звершив. А члени комісії доброзичливо поглядали один на одного: на гімнастерці солдата — орден Червоної Зірки, два ордени Слави, медаль.

Іноді важко пояснити хід думки. Замість того, щоб зосередитись, відразу відповідати, Яків перескажував у пам'яті подробиці життя останніх місяців. Ішов третій рік війни. Досвідчені механізатори казали про нього: «Розуміє землю». І він справді її розумів, по-своєму, по-селянському. Працював обліковцем рілнничої бригади, любив свою роботу.

Якову не довелося відступати. Призвали його в сорок третьому. На власні очі він бачив шибениці, трупи дітей, спалену, сплюндровану фашистами землю. Визволяв її, був гітлерівцем. У сімнадцять років узяв у руки кулемет, а у вісімнадцять його груди прикрасили чотири бойові нагороди.

— У двох перших боях ви мали два поранення. Не страшно знову в бій? — запитання вивело зі стану розгубленості.

Так. Йому не пощастило. Першого дня наступу

ЯК ТОБІ СЛУЖИТЬСЯ?

Слово
Юрія
Стешенка

По закінченні Аджамської середньої школи Юрій Стешенко пішов працювати трактористом у колгосп ім'я Карла Маркса. Тут ковалює його батько.

Юнак мріяв про автомобіль, хотів бути таким водієм, як його рідний дядько Валентин Вікторович Стешенко. І мрія його

здійснилася. Закінчив курси шоферів, став водієм третього класу. Правління господарства довірило йому машину технічної допомоги.

Та ось настав час іти Юрію в армію. Хлопцеві знову пощастило — там йому теж доручили кермо автомобіля. І хоча слу-

жність він недавно, вже підвищив класність — став водієм другого класу. Юрію двічі надавали короткочасну відпустку. Служить він у Києві. «В рідний колгосп повернувся водієм першого класу», — пише дружина Юрій.

Т. СИДОРЕНКО.
Кіровоградський район.

СПОРТ

КУЛЬОВА СТІЛЬБА

Влучні постріли авангардівців

Першість обласної ради товариства «Авангард» з кульової стрільби колективів фізкультури середніх навчальних закладів проходила в Кіровоградському тирі «Динамо». На вогневих рубежах влучні постріли продемонструвала третьокласня машиннобудівного технікуму Людмила Падлиська.

У командному заліку майбутні машинобудівники набрали 1693 очка, лікочому не поступившись першістю.

В. ШАБАЛІН.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

Хто потрапить у збірну?

Три дні у спортзалі МПТУ № 2 м. Кіровограда проходила особисто-командна першість обласної ради товариства «Трудові резерви» серед колективів профтехучилищ області. У змаганнях узяло участь понад сто спортсменів.

Серед команд міських навчальних закладів перший приз виборола команда Кіровоградського МПТУ № 2 (тренери В. Марус і В. Редозубов), серед сільських — збірна Олександрійського СПТУ № 3 (тренер М. Король). В особистому заліку перемогу здобули Ю. Мазуренко, С. Сіменович, С. Миколаєнко, Б. Олександров (усі з СПТУ № 3), О. Федоров, С. Івашин, М. Задоренко, С. Ткалич, А. Корпашев (МПТУ № 2), Л. Деміна (Кіровоградське МПТУ № 4), В. Каліничев, О. Пашкилевич (Олександрійське СПТУ № 1).

На цих змаганнях ми побачили чимало здібних борців, які недовзі зможуть порівнятися з майстрами. Слід відзначити вихованців зі спецгрупи МПТУ № 2, де всі учні займаються класичною боротьбою.

З кращих учасників турніру відбирали нандатів до складу збірної обласної ради «Трудові резерви» для участі в республіканській спартакіаді нашого спортивного товариства.

М. СУШКО,

старший тренер обласної ради товариства «Трудові резерви».

ФУТБОЛ

Якби не «прогули...»

Минулої суботи відбувся третій тур чемпіонату країни з футболу серед клубів другої ліги. Через погані стани футбольного поля зустріч між роменським «Авангардом» і «Зіркою» не відбулася. Команди проведуть її пізніше.

Таблиця до 16 квітня мала такий вигляд:

	1	М.	О.
СКА Л.	3	8	1
«Говерла»	3	6	1
«Букарина»	3	4	2
«Крибас»	3	3	1
«Ірсталь»	3	3	1
«Десна»	3	3	2
СКА Київ	3	5	3
«Спартак»	2	3	1
«Металург»	3	4	3
«Океан»	3	2	3
«Суднобудівник»	3	1	3
«Поділля»	1	1	0
«Торпедо»	2	2	2
«Нива»	3	2	2
«Дніпро»	3	1	2
«Фрунзенець»	3	3	4
«Колос»	3	2	4
«Шахтар»	3	2	5
«Новатор»	3	2	5
«Стахановець»	3	0	2
«Авангард»	2	3	1
«Зірка»	1	1	1
«Атлантика»	2	0	6

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 00217.

Обсяг 0,5 друк. приг.

Індекс 61197.

Зам. № 200.

Тираж 54000.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патріотичного вихо-
вання та спорту — 2-45-35; фотолабо-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.